

Gammaldansare på grönbete

Inledning

Den som av en händelse råkade passera förbi Ribbingsgården under sena aftonen den nittonde april, kunde se en yster skara damer och herrar skutta ut genom skjutdörrarna.

En del bar på korgar medan andra hade små kassar eller väskor. Men vad var detta för folk egentligen och hur kom det sig att alla såg så glada ut?

Jo, det var förstås Borås gammaldansare som då släpptes ut på sommarlov och grönbete!

Gammaldansarna var glada för att de, för sin inre syn, såg såväl bekanta som obekanta sommarklädda människor dansande på både kända och okända rotundor, bryggor och logar.

Visst är det väl en speciell känsla att bli utsläppt så här på våren och, i sin egen fantasi, fritt få drömma om alla sköna damer, förlåt här blev det lite fel, det skall naturligtvis vara "sköna danser" man har framför sig under hela den låånga vackra varma och soliga svenska sommaren!

Varför gör vi som vi gör?

Vad är det egentligen som är så lockande med dans att vi bara måste:

ta av vår dyrbara(?) fritid,
åka långa krokiga vägar,
slita på skosulorna,

utsätta oss för väder och vind, knott och (o)knytt, ilska getingar och andra illasinnade flygande väsen,

stängas med både smala och breda mänskliga varelser och anstränga våra stackars kroppar...

... när vi istället skulle kunna njuta vårt otium på egna sofflock eller lagom mjukt svängande hängmattor?

Är det kanske för att vi vill ha svar på frågor såsom:

- Var finns de mest dansanta damerna /herrarna, och är gräset grönare på andra sidan?
- Hur ofta bör vi göra det för att må bäst?
- Vilken rotunda, log-golv eller bryggga har det bästa glidet?
- Finns det vackra utsikter att skåda?
- Dansas det på samma sätt, både i öst och väst, norr och söder?

Naturligtvis måste en gammaldansare, utsläppt på grönbete, ta reda på så mycket han kan och orkar om allt detta!

Men hur skall han eller hon bära sig åt?

Jo, först tar han fram sin dans-karta och ser efter var det finns vita utforskade fläckar och så drar han iväg ut på vägarna!

Är gräset grönnare på andra sidan?

Är dans-vännerna i Borås alltid bäst eller kan det finnas ännu bättre dansare på andra ställen?

Hur bra kan det egentligen bli?

Att "dyka in" på ett nytt ställe innebär kanske att man rör om lite i grytan eftersom man inte vet vilka oskrivna lagar som eventuellt kan råda på det nya stället.

Man har ingen aning om vilka "konstellationer" eller "grupper" av olika dansare som eventuellt finns, om vem som brukar dansa med vem, eller om det kanske finns "bestämda" sittplatser i lokalen.

Att undertecknad tar upp detta ämne beror naturligtvis på att han själv är en utpräglad vanemänniska som gärna känner trygghet i väl invanda beteendemönster.

Av oss som dansar regelbundet i Borås känner de flesta nog igen varandra, åtminstone till utseendet, och i en del fall har vi blivit riktigt goda vänner.

När vi då kommer till nya dansställen har vi inte längre lika många kända ansikten omkring oss.

Men OM vi ser ett känt ansikte på en annan dansbana, än den vanliga i Borås, så uppstår en tydlig känsla av samhörighet,

och även om personen i fråga inte är så välkänd förut så kan nu snabbt en närmare bekantskap uppstå, ty vi gammaldansare känner en tydlig gemenskap, ja nästan lite släktskap med varandra.

Vi må kanske vara av helt olika årsmodeller men detta med tillverkningsår och ålder saknar betydelse i samband med utövandet av denna verksamhet.

Många är de gånger undertecknad har gissat helt fel när det gäller en danspartners ålder och i nittionio procent av fallen har årsmodellen varit tidigare och den verkliga åldern således högre än den antagna.

Huruvida skrivaren själv tillhör den där "sista felande" procenten låter han däremot vara osagt...

...och inte skulle han våga fråga sina danspartner om sådana känsliga saker heller!

Skrivaren av dessa rader tror heller inte att det är på det viset att speciellt ungdomliga människor söker sig till gammaldansen utan är övertygad om att det är gammaldansen i sig som har en starkt föryngrande inverkan på oss som utövar denna verksamhet!

Lagom frekvens

Hur ofta bör man göra det för att må allra bäst?

Är det lämpligt att även under sommaren dansa en gång per vecka, som väl en del Boråsdansare har för vana att göra? Eller kan det vara trevligt att göra det oftare?

Skrivaren har fått kännedom om ett ställe där det, någon gång varje sommar, dansas något alldeles kopiöst, morgon, middag, kväll och natt(?) under fyra eller rent av fem dagar?

Kan det inte bli för mycket av det goda? Skrivaren tror att det bästa, åtminstone för honom själv, är en mera lagom dos av dans med tre timmar, en till två gånger i veckan.

Då ges tillräcklig tid till drömmar och längtan före och alla viktiga reflektioner efter danserna.

Dessutom kan det ju finnas andra (nästan) lika trevliga aktiviteter än dans som man också vill ägna sig åt ibland...?

Men var och en måste ju naturligtvis prova ut den dos som passar honom eller henne bäst.

Dans-kartans ytterkanter

Hur långt bort är det rimligt att åka på sommaren för att få dansa?

Under sommarens första månad besökte undertecknad ett utedansställe och där fanns tre damer som åkt mellan sexton och sjutton mil.

Detta tyckte undertecknad lät nästan lite smått otroligt, men strax kom han att tänka på att han själv under förra sommaren och dessutom alldeles "mol allena", reste tretton mil (enkel resa) för att dansa och dessutom inte bara vid ett, utan till och med två tillfällen!

Inte kändes det så jobbigt efteråt heller, vilket naturligtvis berodde på att det var så roligt och att sammanträffande skedde med flera kända dansare.

Dessutom upplevde undertecknad det som om han kom flera dansare närmare vid dessa båda tillfällen!

Miljöns inverkan

När skrivaren i sommar gjort sina nedslag på främmande dansbanor har han

inte kunnat undgå att göra jämförelser mellan de olika dans-miljöerna.

I något fall har dansen exekverats i en loge mitt inne i "bonnalandskapet". Sedan finns det dans-banor som ligger vackert vid en sjö, ja skrivaren har till och med besökt en utedansbana som ligger mellan två olika sjöar!

Här kände sig skrivaren lite kluven, OM han nu händelsevis ibland ville ta blicken från sin danspartner och för några ögonblick skåda ut över en sjö, så fanns här två stycken att välja på – en åt varje håll.

Är det så här åsnan mellan hötapparna känner sig tro...?

Ja, skrivaren måste erkänna att han alltid, i alla sammanhang, uppskattar en vacker utsikt!

Dialektal dans

En dag provade skrivaren en dans-loge i ett annat landskap.

Här dansades visserligen en del kända gammaldanser men skrivaren gjordes uppmärksam på att det finns dialektala skillnader för hur danserna exekveras i Sveriges avlånga land.

Bör man vid dessa tillfällen försöka anpassa sig eller kanske bara "köra på" som man brukar?

Skrivaren vill ju naturligtvis göra sitt bästa för att uppträda på ett fint sätt, och då måste väl det rätta vara att försöka ta seden dit man kommer?

Sedan finns ju ytterligare en fördel med att försöka göra som de andra gör, för då smälter man lättare in och väcker inte onödigt stort uppseende.

Detta sistnämnda är ju något av skrivarens egen devis – att dansa men inte synas!

Dan S Skrivare